

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnpozoriste.rs

ИЗДАЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

„МИКЕЛАНЂЕЛО” У КОРЕОГРАФИЈИ И РЕЖИЈИ СЛОВАЧКОГ АУТОРА МАРИА РАДАЧОВСКОГ, С ДЕЈАНОМ КОЛАРОВИМ У НАСЛОВНОЈ УЛОЗИ, ИЗВЕДЕН СА ВЕЛИКИМ УСПЕХОМ

Овације на премијери балета о славном ренесансном уметнику

Балет „Микеланђело” у кореографији и режији словачког аутора Марија Радачовског, који је спојио класичну музику и покрет неокласичног стила у причи о животу и делу великог ренесансног уметника, с Дејаном Коларовим у насловној улози, премијерно је изведен са великим успехом 20. маја на Великој сцени.

Радачовски, ученик славног Јиржија Килијана док је током 90-их година прошлог века био играч Холандског плесног театра, сматра да је Микеланђело фантастична и универзална светска тема, а са овом представом желео је да они који не знају много о Микеланђелу стекну праву слику о том величанственом уметнику и да га заволе.

С друге стране, за публику која

познаје његов живот и рад настојао је да „расветли извесне момен­те” који су га инспирисали да створи дела попут Пијете, Давида или фрески на Сикстинској капели, тај „највиши домет људског уметничког достигнућа”.

Читаву представу пратила је снажна, дирљива, емоционална музичка нит састављена од познатих композиција ренесансних аутора, затим Баха, Вивалдија, Хендла...

Модерност се огледала у сценографији која је савремено дизајнирана, тако да је захваљујући споју неокласичне кореографије и класичне музике на сцени добијен изванредан контраст који се веома допао и премијерној публици која није штедела дланове да на крају представе, уз овације и узвике „браво” награди уметнике вели-

ким, искреним и снажним аплаузом који се дуго није стишавао.

Најзначајнија порука овог балета је поглед на Микеланђела човека, који је највећи део живота био усамљеник, а оставио нам је тако велико дело у наслеђе.

У представи је учествовао ансамбл Балета Народног позоришта које су у солистичким улогама, осим Коларова, предводили и Ивана Савић Јаћић (Мајка), Никола Бјанко (Љубавник), Дејана Златановски (Другарица), Олга Олћан (Бели анђе) и Милош Живановић (Микеланђелов отац).

Сценографију и дизајн светла креирао је гост из Словачке Марек Холи, а костиме Катарина Грчић Николић.

Прва реприза биће одржана у уторак 1. јуна.

■ М.Б. ■

Упркос свему, удахнимо уметност!

Будимо одговорни. Заштитимо себе и друге!

#DigitalnaSolidarnost
#BudiOdgovoran

**КОРОНА
ВИРУС
COVID-19**

Останимо заједно

У САРАДЊИ СА АУСТРИЈСКИМ КУЛТУРНИМ ФОРУМОМ ОДРЖАН ВЕОМА УСПЕШАН КОНЦЕРТ „VA, PENSIERO...“ СОЛИСТА, ХОРА И ОРКЕСТРА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Величанствено оперско вече са маестром Волфгангом Шајтом

У оквиру сарадње Народного позоришта у Београду и Аустријског културног форума, 19. маја на Великој сцени одржан је величанствени Гала оперски концерт „Va, pensiero...“ (Поћи мисли) на којем су, под диригентском управом угледног госта из Беча, маистра Волфганга Шајта (некадашњег асистента Леонарда Бернштајна и Херберта фон Карајана) наступили солисти, Хор и Оркестар Опере националног театра. Одушевљена београдска публика поздрављала је током наступа изванредне и веома надахнуте уметнике бурним аплаузом, а на крају овог, заиста, врхунског музичког догађаја испратила их је вишеминутичним овацијама и узвицима „браво“.

Веома добром расположењу и позитивној енергији, присутној све време током двочасовног спектакла (који је могао да се гледа и путем лајв стриминга, на Јутјуб каналу Народного позоришта и Аустријског културног форума), свакако је допринео и господин Шајт који је, осим што је зналачки и стилски беспрекорно водио уметнике Народного

позоришта, одабрао и припремио садржајан и брижљиво концептиран програм у оквиру којег су изведене увертире, арије, дуети, терцети, секстети и хорске нумере из опера „Набуко“, „Травијата“, „Трубадур“, „Кавалерија рустикана“, „Дон Ђовани“, „Тако чине све“, „Евгеније Оњегин“, „Тоска“, „Риголето“, „Аида“, „Кармен“ и „Лучија од Ламермура“.

Као солисти наступили су Миодраг Д. Јовановић, Драгутин Матић, Драгољуб Бајић, Душан Плазинић, Јасмина Трумбеташ Петровић, Снежана Савичић Секулић, Софија Пижурица, Љубица Вранеш, Александар Стаматовић, Дарко Ђорђевић, Гаврило Рабреновић и гошћа из Бугарске - мецосопран Даниела Диаква.

Концерт је режирала Ивана Драгутиновић Маричић, концертмајстор је била Едит Македонска, а шеф Хора Ђорђе Станковић.

Програми у Народном позоришту, уз ограничен број места за публику, одржавају се уз поштовање свих мера заштите које прописује Кризни штаб у вези са епидемијом вируса корона.

■ М.Б. ■

Врхунски музички догађај: детаљ са концерта „Va, pensiero...“ (Поћи мисли)

Тенор Душан Плазинић и гошћа из Бугарске - мецосопран Даниела Диаква

Потекао из богате музичке средине каква је Беч, Волфганг Шајт се, након музичких студија на Високој бечкој школи, усавршавао у Италији, где је и победио 1978. на Међународном такмичењу у дириговању „Виторио Ђуи“ у Фиренци. Каријеру је потом наставио у Истанбулу као главни диригент тамошње националне опере, а такође је наступао и са многим европским оркестрима, као и на реномираним оперским сценама широм света. Моцарт, Верди, Пучини, Бетовен, Чајковски, Хајдн, Шуберт... само су нека од композиторских имена у његовом репертоару, док је каријеру обогатио и другим активностима, као што су мајсторски курсеви за диригенте, пијанисте и певаче. Током боравка у Народном позоришту, док је припремао концерт, маестро Шајт одржао је и бесплатан мастер клас за младе диригенте, који су организовали Народни позориште и дирекција Опере, на иницијативу управнице Иване Вујић, а у сарадњи са Факултетом музичке уметности.

ЦНП ИЗ ПОДГОРИЦЕ И ПОЗОРИШТА ИЗ СУБОТИЦЕ И ПИРОТА НОВИ ПАРТНЕРИ НАШЕГ ТЕАТРА

Три нова Протокола о сарадњи

После најстаријег српског позоришта - Књажевско-српског театра „Јоаким Вујић“ из Крагујевца, Шабачког позоришта - театра са дугом и богатом традицијом, те Народне библиотеке Србије, са којима је Народно позориште у Београду потписало прошлог месеца Протоколе о сарадњи, наша Кућа је током маја, у циљу развоја позоришног живота и позоришне уметности, не занемарујући значај традиционалне домаће културне баштине, стекла још три нова партнера.

Реч је о Црногорском народном позоришту из Подгорице, репрезентативној театарској кући Црне Горе и уметничкој установи од националног значаја, Народном позоришту Суботица, основаном 1951. године, чија орга-

низациона структура данас почива на Драми на српском и Драми на мађарском језику, као и Народном позоришту Пирот, кући која на театарској мапи Србије постоји већ седам деценија.

Управница Народного позоришта у Београ-

Ивана Вујић и директор Црногорског народног позоришта из Подгорице Марко Баховић, Протокол о сарадњи два национална театра потписали су 12. маја. Овим уговором потврђена је дугогодишња сарадња и тесна веза ова два позоришта која ће се, на обострано задо-

вољство, наставити разменом представа и гостовањима, а можда и неким копродукцијама. Народно позориште је посетила и делегација Министарства просвете, науке, културе и спорта Црне Горе, коју је предводила министарка, проф. др. Весна

Весна Братић и Ивана Вујић

Братић. После топлог и пријатељског разговора са управницом Иваном Вујић, присуствовали су представи „Царство мрака“ Л.Н. Толстоја, у режији Игора Вука Торбице.

Дан касније, 13. маја, у Београду је потписан и Протокол о сарадњи са НП Суботица, а 25. маја са НП Пирот. Уговори, којима је предвиђено да потписници споразума прошире и унапреде уметничку сарадњу на основу заједничких интереса са дубоким уверењем да ће на тај начин бити омогућени најбољи услови за позоришну и уметничку сарадњу, управница Ивана Вујић потписала је са директором НП Суботица Милошем Николићем, те директором НП Пирот Градимиром Филиповићем. Р.П.Н.

Управница Народного позоришта у Београду Ивана Вујић и директор Црногорског народног позоришта из Подгорице Марко Баховић

Управница Народного позоришта Ивана Вујић и директор Народного позоришта Суботица Милош Николић

Управница Народного позоришта у Београду Ивана Вујић и директор Народного позоришта Пирот Градимир Филиповић

СОПРАНИ СНЕЖАНА САВИЧИЋ СЕКУЛИЋ И АЛЕКСАНДРА СТАМЕНКОВИЋ УОЧИ ВЕЧЕРАШЊЕГ ЗАЈЕДНИЧКОГ КОНЦЕРТА СА КАМЕРНИМ САСТАВОМ ОРКЕСТРА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Антологијски бисери музичке литературе

Снежана Савичић Секулић и Александра Стаменковић, два изузетна сопрана, уметнице које су студирале и дипломирале у класи професорке Радмиле Смиљанић, вечерас ће напакон остварити дугогодишњу жељу да одрже заједнички концерт. На Великој сцени матичног Народног позоришта од 19,30 часова, уз Камерни састав Оркестра Опере, у режији Ане Григоровић, приредиће београдској публици јединствено и несвакидашње музичко вече под називом „Химна љубави“. У разговору за „Позоришне новине“, наше признате уметнице причале су о томе зашто су желе да заједнички направе један овакав догађај, откриле су нам како су креирале репертоар и шта је за њих љубав.

О мотиву...

Александра: Пријатељство, љубав и поштовање на професионалном и личном плану био је главни покретач да приредимо један овакав концерт. Као два сопрана ретко наступамо заједно у оперским представама. Прилику за то смо имале само у Моцартовим представама. У почетку је била само жеља и идеја да направимо заједнички концерт, а онда су се ствари одвијале својим током. Корона и све што се дешавало око ње пуно је погодила и нас уметнице, па смо морали у ходу да се прилагођавамо новонасталој ситуацији. У немогућности да одржавамо представе, окренули смо се концертима, а онда је некако спонтано дошао на ред и овај наш – „Химна љубави“.

Снежана: Сашка и ја се познајемо скоро 25 година. Наше пријатељство је вредност и реткост којег смо свесне и зато се поштујемо и подржавамо једна другу, поготово што смо два сопрана и што

нисмо дозволиле да многа искушења наруше то што смо изградиле. Студирале смо у класи професорке Радмиле Смиљанић, наступале заједно на многим концертима, а делимо сцену заједно и у неким оперским представама

Увек је то права радост и дивно дружење. Овај концерт смо дуго прижељкивале и планирале, сада су се стекли услови за то и коначно смо успеле да га организујемо.

О репертоару...

Александра: Нисмо баш имале јасну слику у почетку како би овај концерт требало да изгледа и која би тематика била. Прво смо се руководиле нотним материјалом који имамо. То нам је била одскочна даска, а онда како смо се даље удубљивале, композиције су нас саме проналазиле. Одлучиле смо да их изводимо уз мањи гудачки састав, што није тако често код нас. Неке композиције смо већ имале у аранжманима који су нам требали, неке смо куповале, а за неке сам ја расписала аранжмане. Први пут сам се бавила овим и морам истаћи да је било јако тешко, занимљиво и да је захтевало пуно времена. Циљ нам није био

да нам тематика буде љубав, то се некако само наместило. Једна композиција би привлачила другу и склапале су се као карике у једном ланцу. Увек постоји жеља да се изведе нешто ново, што се никада до сада код нас није чуло, па отуд и „Аве Марија“ од Гомеза која ме је први пут, када сам је чула, оборила с’ ногу. Реч је о композицији коју је написао познати шпански гитариста Вилијам Гомез, непосредно пред своју смрт 2000. године и који, нажалост, није дочекао да чује њено прво извођење. Свака песма коју ћемо изводити има своју причу и разлог зашто смо баш њу одабравале.

Снежана: Програм концерта је изузетан, слободно могу рећи да раније нисмо чули такав програм у овим аранжманима на нашој сцени, а ми смо га пажљиво бирале. Све песме су антологијске и сматрају се бисерима музичке литературе. Говоре о најтананијим емоцијама и стањима које људска душа може да сатка и осети. Радост, туга, чежња, вера, страст, спокој... све оне се претачу из песме у песму, од Маснеа, Фореа, Рахмањинова, до Вила Лобоса и Пјацоле. Концерт пријемљивијим чине и наши гости, одлични хармоникаш Лука Лопчић, те сјајни гитариста Немања Богуновић који ће премијерно извести ауторску композицију „Танго“ и наступиће у другом делу концерта са ансамблом. Баш као што сам и ја била гост на његовом концерту у Карнеги Холу прошле

године, он је гост на нашем концерту. То ме посебно радује, јер смо имали велики успех у Њујорку, а Сашка нам је била искрена подршка од почетка. Уз драгоцене чланове оркестра (Дина Бобић – прва виолина, Лена Кузмановић – друга виолина, Андрија Станојевић – виола, Јасмина Врбанић – виолончело, Владо Радојевић – бас, Горана Ђургус – харфа) који наступају са нама, имаћемо задовољство да нашу диригенткињу Ану Зорану Брајовић, на коју смо навикли да је пажљиво гледамо за пултом, слушамо на овом концерту као пијанисту.

О љубави...

Александра: Љубав је присутна у свима нама и мислим да без ње не можемо постојати, била она условљена или безусловљена љубав. Некада нам да неизмерну снагу, мотивацију и полет, а некада нас скрха, сломи па чак може и да уништи. Човек треба да зна да воли и да буде вољен.

Снежана: Љубав – једнако живот. Као што не можемо без ваздуха, воде и светлости, не можемо ни без љубави замислити наш живот. Када победимо сопствени его и почнемо безусловно волети, она се умножава и повећава до несавидљивог. Само је питање колико смо спремни да се жртвујемо за љубав, без жртве. Она не опстаје... једноставно ишчезне. Љубав нас васкрсава, из ње смо и настали.

■ Микојан Безбрадица ■

Снежана Савичић Секулић

Александра Стаменковић

АЛЕКСАНДАР НИКОЛИЋ, РЕДИТЕЉ ГЛУКОВЕ ОПЕРЕ „ОРФЕЈ И ЕУРИДИКА“

Растрзани између Ероса и Танатоса

Најпознатије дело Кристофа Вилибалда Глука „Орфеј и Еуридика“, на тему античког певача - Орфеја, о коме је написано више од педесет опера и балета, после паузе од непуне 62 поново се враћа на оперски репертоар Народног позоришта. Била је то, за сада, прва и једина поставка тог оперског ремек-дела класичне лепоте и одмерености у националном театру, премијерно изведеног 12. децембра 1959. године, под диригентском управом Оскара Данона, у режији и кореографији Ани Радошевић, са Бисерком Цвејић (Орфеј), Добрилом Богошевић (Еуридика) и Софијом Јанковић (Амор). Нову поставку, чија се премијера очекује 23. јуна на Великој сцени, спрема признати редитељ млађе генерације Александар Николић који је у Народног позоришту већ режирао, с великим успехом, опере „Меланхолични снови грофа Саве Владиславића“ и „Служавку господарицу“, након чега су уследили ангажмани у националним кућама у Ријеци, Сарајеву, Новом Саду, али и ангажмани у Енглеској краљевској опери Ковент Гарден, у Израелу, Словенији, САД-у... Тренутно је директор Малог позоришта „Душко Радовић“, а ради и као професор на Институту за уметничку игру у Београду.

На предстојећој премијери, поред солиста и првака Опере - Драгана Дел Монако, Јадранка Јовановић, Александра Ангелов, Љубица Вранеш (Орфеј), Снежана Савичић Секулић, Невена Брицен (Еуридика), Софија Пижурца, Иванка Раковић (Амор) у подели су и чланови Оперског студиа Народног позоришта „Борислав Поповић“ Јана Цветковић, Марија Јелић, Исидора Стевановић, Милица Дамјанац и Невена Ђоковић, као и Хор и Балет Народног позоришта (Пастори и Нимфе). Опером ће дириговати гост из Бугарске Диан Чорбанов и Зорица Митев Војиновић, а у сарадничкој екипи су Александар Илић (кореограф), Дуња Костић (сценограф) и Катарина Грчић

Николић (костимограф). „Режија Глукове опере *Орфеј и Еуридика* у светлу Елеусинских мистерија садржи у себи четири кључна феномена који прецизно дефинишу ову оперску представу која ће бити постављена у Народног позоришту у Београду“, открива у разговору за „Позоришне новине“ редитељ Николић и појашњава: „То су иновативни оперски композитор, револуционар на пољу синтезе музике и драме, један од највећих реформатора опере у историји ове сценске врсте Кристоф Вилибалд Глук, затим Орфеј и Еуридика - централни мит из круга Орфичких митова, који говори о архетипу уметника, о врхунској моћи продоховљене артистичке индивидуе која може да промени чак и неумољиве законе живота и смрти којима сви морамо да подлегнемо, потом Елеусинске мистерије - антички мистични култ прекласичне Грчке који је посвећен разумевању и прихватању природног и неизбежног циклуса живота и смрти и, као четврто и последње, мистерија - оно што се не може спознати до краја, тајна, загонетка. Сваки од ова четири појма носи сопствену вредност и широко је поље за истраживање само по себи, међутим тек њихове међузави-

сне везе практично отелотворене у режији представе отварају врата ка суштински иновативној сценској поставци“.

Наш саговорник истиче да улогу Орфеја, као централне личности представе, оригинално написане за кастрата, изводи мецосопран и наглашава да избор тог певачког фаха и родна контраверза већ упућују на нестандартног хероја у мачоистичком свету, који сигурно не користи средства Херакла, Ахилеја и Ајанта.

„Његова одлучност и храброст нису у супротности са његовом нежношћу, сензитивношћу и рањивошћу, већ чине добар контрапункт који осваја чак и на пољима на којима маскулинитет и мачоизам немају успеха. Његова харизма и поетски занос успевају да додирну и неумољива хтонска божанства која нису злонамерна, већ са великим осећањем дужности брину о вишем реду у космосу. Орфеј разним подвизима оправдано заслужује титулу хероја, паралелно са титулом песника, пророка и добротвора човечанства. Његова снага извире из љубави, али истовремено се у њој крије и његова највећа погрешка кроз коју нас мит учи да слабост према предмету љубави никако није исто што и права љубав“, сматра редитељ Николић.

Према његовим речима, Еури-

дика и Амор заузимају немерљиво мањи простор у делу и обоје су осликани само са пар крупних потеза четком тако да редитељском тумачењу остаје довољно простора да их кроз даље истраживање продуби.

„Еуридикино претерано чезнуће за светом живих и још неусахло сећање након испијања воде из реке заборава је чине нестрпљивом и острашћеном што хеленски и класицистички систем вредности препознају као фаталну мањакавост карактера. Упркос великим доказима љубави, слабости и Орфеја и Еуридике не могу да издрже Аморове највише испите. Ипак Орфејева одлука о жртвовању највреднијег (а то је сопствени живот) испуљује оба љубавника у очима божанства. Амор, за разлику од Еуридике и Орфеја, у свом изразу поседује најзанимљивију редитељско-композиторску иновацију Глука, а то је музички подтекст који је у супротности са вербалним текстом. Иако изговара реченице које би се без музике могле тумачити као сурове наредбе, паралелни музички материјал који је фриволан, шармантан и духовит, говори да је реч о заводљивом и кокетном божанству, упорном, беневољентном и детиње неодољивом, мада наредбодавном и доминантном“.

Николић, на крају разговора наглашава да ће он, као редитељ, уз подршку уметничке и сарадничке екипе представе, кроз анализу мита о архетипском песнику-побуњенику с једне стране, и мистичном терапеутском култу прихватања животног циклуса с друге, истражити њихове засебне вредности, формалне и садржинске, те супротности и разлике, као и међузависне односе, а као циљ дефинисати палету сценских средстава којима практично може да се прикаже сваки од ових супротстављених светова, као и да се изгради јасно дефинисан сценски језик који представља интерсекцију, интеракцију и синтезу четири феномена дефинисана у теми.

Микојан
Безбрадица

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ УЧЕСТЕ

Богат која с

ОВО ВАЛО НА МАНИФЕСТАЦИЈИ „МУЗЕЈИ ЗА 10“, НАЦИОНАЛНОЈ МУЗЕЈСКОЈ ИНИЦИЈАТИВИ, НАЈВЕЋОЈ У СРБИЈИ И ЈЕДИНСТВЕНОЈ У ЕВРОПИ

Програм заснован на баштини се чува и негује кроз историју

Народно позориште у Београду учествовало је од 12. до 18. маја на Манифестацији „Музеји за 10“, националној музејској иницијативи највећој у Србији и јединственој у Европи, која је ове године одржана седми пут под покровитељством Министарства културе и информисања Републике Србије.

Током седам дана, Музеј Народног позоришта приказао је веома богат програм чији је садржај заснован на баштини националног театра која се чува и негује кроз историју.

Првог дана, поводом отварања Манифестације, на сајту и Фејсбук профилу Народног позоришта стримингом је емитован видео клип „Историја Народног позоришта – Наши дани“ у којем су учествовали управница Ивана Вујић Коминац и чланови сва три уметничка ансамбла.

Истог дана, у поподневном термину, одржан је програм под називом „Путовање кроз баштину“ у оквиру којег је, уз стручно вођење, био организован обилазак сталне поставке Музеја Народног позоришта.

Наредног дана, приређене су „Тајне Народног позоришта“ где су посетиоци, у тури кроз зграду театра, уз медијатора Драгана Стевовића, сазнали најосновније историјске податке о овом здању културе од националног значаја, упознали се са процесом рада и обишли скривене кутке који су публици недоступни, а веома су значајни за процес извођења позоришних представа.

Трећег дана, програм је био посвећен балетској уметности. Посетиоци су имали прилику да се, у простору фоајеа Велике сцене Народног позоришта у Београду, уз модератора Милену Јауковић, укратко упознају са историјом Балета нашег националног театра.

Како се ближи важан јубилеј – 100 година постојања Балета Народног позоришта, посебна пажња излагања била је посвећена формирању првог балетског ансамбла, а потом и његовом златном добу, које се данас смешта у 50-те и 60-те године прошлог века.

Након овог уводног излагања, посетиоци су прешли у простор Музеја Народног позоришта у Београду, где је организовано стручно вођење кроз изложбу *Стварала-*

штво у два чина, ауторке Милене Јауковић, посвећеној Лидији Пилипенко, једној од наших најистакнутијих балетских уметница и представници поменутог златног доба.

Централни догађај – отварање изложбе „Вела Нигринова – звезда и инспирација“, ауторке Вање Косанић, посвећене славној глумици, првакињи и диви Народног позоришта у Београд, одржан је 15. маја у фоајеу Велике сцене.

У оквиру поставке, коју је Музеј Народног позоришта остварио у сарадњи са Музејом позоришне уметности Србије и Музејом примењене уметности у Београду, приказане су фотографије Веле Нигринове дворског фотографа Милана Јовановића, модне фотографије, скице и модна илустрација Александра Јоксимовића за колекцију „Вела Нигринова“ из 1970. године, а може се погледати и инсерт из емисије Радио телевизије Србије „Театротекa“, ауторке Бојане Андрић и Мирјане Оташевић, „Јоксимовић – Дијапазон“.

Изложбу је отворила управница Народног позоришта у Београду Ивана Вујић Коминац која је нагласила да Вела Нигринова није била само велика звезда Народног позоришта с краја 19. и почетком 20. века, већ је она била и једна изузетна појава.

„Само тело госпође Веле Нигринове било је стално умотавано, као њена коса и њена глава, у различите облике одеће. Та одећа је била јако пажљиво бирана, баш онако као што је Сара Бернар увек бирала своју одећу. Тело Веле Нигринове мењало се из роле у ролу, а имала их је 400“, нагласила је управница Народног позоришта.

Према њеним речима, Вела Нигринова је била тајанствена, величанствена, необична, једноставна, комплексна, романтична.

Ивана Вујић је подсетила да је госпођа Нигринова била велика инспирација уметника (фотографа, сликара, вајара) и славног југословенског креатора високе моде Александра Јоксимовића који је 1968. и 1969. правио величанствене модне креације на тему Византије, Проклете Јерине и, наравно, Веле Нигринове истичући да је читава њена колекција продата у Сједињеним Америчким Државама за свега пет минута.

„Са великом чашћу клањамо се великој глумици, великом инспиратору новог, другачијег, модерни-

јег живота у Србији. Од ње су жене училе, њу су гледали и мушкарци и жене, а и једни и други су је обожавали. Ове наше фотографије остаће по просторима Народног позоришта. Ми желимо да свако ко уђе у наше позориште, може да научи нешто о нашим дојенима, тим изузетним величанственим личностима. Госпођа Нигринова, добро дошли поново у свој дом“, поручила је управница Народног позоришта Ивана Вујић Коминац.

У недељу 16. маја одржана је промоција публикације „10 година Музеја Народног позоришта“ која је штампана поводом деценије његовог постојања, а након тога приређена је „Оперска чајанка“ у оквиру које су посетиоци, уз чај, слушали аудио снимке оперских певача после Другог светског рата.

Раније, у току дана, у матине термину одржан је програм за децу и младе под називом „Глума је чаролија“.

У сусрету са драмском уметником Бојаном Стефановић, најмлађа публика имала је прилику да се упозна са тајнама и лепотама глумачког заната.

У понедељак 17. маја приређен је програм „Буди део магије“ где су посетиоци могли изблиза, уз поштовање епидемиолошких мера, да виде, додирну и осете магију предмета из збирке Музеја, реквизите и фондуса костима Народног позоришта, као и да направе фотографију за успомену.

Последњег дана манифестације, 18. маја у Музеју, приређено је вече под називом „Тајна Мије Алексића“ у оквиру којег је, кроз разговор са драмским уметницима Радом Ђуричин и Бранком Петрић осветљена посебност уметности Мије Алексића (1923-1995), славног глумца који је дебитовао у Народног позоришту 1949. године улогом Стражара у Шекспировом „Хамлету“.

Након тога, на Сцени „Раша Плаовић“ одржан је програм „Опера је присутна“ у оквиру којег су посетиоци били у прилици да лежећи на креветима уживају у оперској музици снимљеној у Народног позоришту у периоду од 1963-2005. године.

У пријатној атмосфери, помало битефовској, програм је отворен увертиром из Белинијеве „Норме“, а потом настављен аријама и хорским нумерама из „Аиде“, „Набука“, „Севилског берберина“, „Мадам Батерфлај“, „Кармен“...

■ М.Б. ■

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ СИНОЋ ЗАПОЧЕЛО НОВУ ЛИНИЈУ АКТИВНОСТИ ПУТЕМ ВИДЕО ЛИНКА

Разговори са светским позоришним звездама

Народно позориште започело је нову линију активности која прати светске звезде и најзначајније европске позоришне ствараоце, а разговори ће се водити путем видео линка.

Први од ових разговора одржан је синоћ, 28. маја, на Сцени „Раша Плаовић“, где су се публици обратиле две изузетне позоришне личности Кети Мичел и Јевгениј Миронов.

Јевгениј Миронов

Једна од најзначајнијих позоришних редитељки Кети Мичел јавила се из Лондона и укључила у разго-

вор, док се из Москве јавио Јевгениј Миронов, чувени руски глумац.

Разговор из Београда водила је управница Народног позоришта Ивана Вујић и новинарка РТС-а, заменица главног и одговорног уредника културног програма, Сања Милић.

Неке од тема о којима се разговарало су: шта је позориште данас, у ком правцу се развија, колико је епидемија вируса Корона утицала на развој светског позоришта и шта смо научили из ње, екологија и позориште.

Оваквим садржајима Народно позориште жели својој публици да понуди квалитетније допирање у срж позоришне уметности и сазна многе тајне засноване на дугогодишњем искуству и посвећеном раду оних личности, које су потврђени позоришни ствараоци у свету.

Улазнице за овај догађај биле су бесплатне и могле су да се преузму на благајни Народног позоришта, а програм је преношен и стримингом. Р.П.Н.

Кети Мичел

ЕГОН САВИН, РЕДИТЕЉ КОМЕДИЈЕ „ВУЦИ И ОВЦЕ“, О АУТОРУ КОМАДА АЛЕКСАНДРУ Н. ОСТРОВСКОМ

Писац моралног блата свога времена

Островски пише: „Драмска уметност се не обраћа само интелектуалцима јер она и није само њима намењена. Она мора да се обраћа народу јер и у неразвијеном, слабо образованом народу постоје људи са озбиљним мислима и естетиком; ако не укусом онда са осећајем. Важно је да ти људи имају избор и да виде шта је права а шта пролазна уметност. Права уметност оставља пун утисак, уметнички занос, усхићење и потребу у души да се тај занос понови - духовна глад. Тај осећај је почетак преврата у души то јест увођење у њу осећања лепоте и свечаности“.

Већ извесно време, ансамбл Дrame Народног позоришта, на челу са редитељем Егоном Савином спрема комедију Александра Николајевича Островског „Вуци и овце“. Премијера је планирана на јесен, почетком нове сезоне, на Великој сцени, а у подели су Олга Одановић, Бојан Димитријевић, Соња Колачарић, Анастасија Мандић, Соња Кнежевић, Радослав Миленковић, Александар Ђурица, Небојша Кундачина, Бојан Кривокапић и Димитрије Илић. Савин ће урадити избор музике и сценографију, а костиме ће креирати Јелена Стокућа. Тим поводом, планирали смо да у овом броју имамо разговор са господином Савином, али он је сматрао да је још увек рано за интервју, с обзиром на то да је до премијере остало скоро четири месеца. Ипак, с великим задовољством, пристао је да за „Позоришне новине“ изнесе своја запажања и утиске о славном руском сатиричару.

„Островски је оштро проговорио о моралном блату свога времена. Карикатуром и подсмехом је створио неку врсту просветитељске социјалне комедије. Његов стил је реалистички, значи верно и објективно приказивање живота и нарави. Задатак његовог карикатуралног реализма био је да прикаже друштвену стварност и да је протумачи

сп о љ а ш њ и м али и психолошким условљеностима. Островски је веровао у промене својих порочних карактера, у њихов развој. Он уочава индивидуалне црте, оно специфично и истовремено заједничко са одређеним психолошким слојевима и друштвеним групама. Тако ствара оно типично које је репрезентативно и препознатљиво за своје време и средину. Нажалост, само десетак од четрдесет седам његових дела је преведено на српски језик“, подсећа Савин који је до сада, с великим успехом режирао два комада Островског – „Шуму“ и „Уносно место“.

У његово време дешавају се велике друштвене промене, напомиње Савин и додаје: „То су - ослобођење од ропства, војне и административне реформе, судство се уређује по угледу на европско, уводи се страни капитал у земљу, граде се железнице, снижавају царине, освајају се територије на Истоку, уводи се индустријска привреда и тако се ствара нова средња класа. Ипак, реформе нису деловале тако брзо. Новопечено грађанство по

свему се угледало на Запад, али није било просвећено. Питање сељака није било решено, студентска омладина жели још реформи, цар и бирократија то одбијају, па се код студената све више јавља радикализам, нихилизам, анархизам и атентат на цара који је убијен 1881. У таквом периоду ствара Островски.

Као младић, радио је у суду.

Знао је све оно што се на судским споровима износило, а у јавности скривало. Све је износио у својим делима која су одмах забрављивана царевом наредбом. Оштро је критикован да негативно приказује друштво и преувеличава мане трговачког слоја, наводи Савин и подсећа шта је Островски говорио о новим пословним људима:

Нови трговци нису више тако груби и дивљи као њихови очеви и дедови - оснивачи руског капитала. Они презиру све што је руско, а страном не разумеју, већ опонашају само форму, то јест облаче се по европски. Они су амбициозни и бескрупулозни. Мрачно царство није нестало, већ је само променило рухо. Границе су се прошириле, градови увећали али учмали паланачки дух је остао. Млади трговци нису више необразовани, напротив, имају fine манире, лепу спољашност, иду у Париз на изложбе, пију шампањца, читају француске новине, прате европску моду, али ништа од тога није последица праве продуховљености, већ средство за мимикрију. Под привлачном спољашношћу

крије се исти егоизам, суровост и самољубље њихових предака. Они су енергични, спретни, способни да зараде, што је начин да се именује грабљивост. У најбољем случају они су ледено цинични, понекад чак и поштени али без икакве самилости или било какве племенитости. У најгорем случају њихово богаћење, које је дивљи капитализам омогућио корупцијом, ствара у њиховом самоосећању лудило моћи. Ако је новац свемоћан, а они га имају много, значи да им се све може.

Господин Савин сматра да се за Островског може рећи да је драматизовао класно друштво деветнаестог века.

„Поред охолог племства, тиранских родитеља и обесних трговаца, ту су и глупе незасите прециозе, затим слуге, чанколизи

и пробисвети који поткрадају своје газде... Ликови глумаца - боема живе свој слободарски стил живота, анархични, храбри и страсни, ослобођени, кроз кафанску буку, алкохол и комедијашење. Због универзалности својих духовитих опажања, Островски до данас остаје један од најизвођенијих аутора свих времена. Островски је и творац идеје народног позоришта. Борио се за реорганизацију позоришта, организовао Удружење писца и драмских уметника а пред крај живота постављен је за директора московског репертоара - нешто као градски министар културе. Тада је направио Савез критичара и писца који су имали задатак да воде рачуна о уметничком нивоу московских позоришта“.

■ М.Б. ■

ДРЖАВНИ КАМЕРНИ МУЗИЧКИ ТЕАТАР „ОПЕРА САНКТ ПЕТЕРБУРГА“ ПОНОВО ГОСТУЈЕ У НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ У БЕОГРАДУ

„Електра“ 26. јуна на Великој сцени

Једно од најбољих музичких позоришта у Русији, и ван њених граница, Државни камерни музички театар „Опера Санкт Петербурга“ поново је на турнеји у Србији у оквиру које ће 26. јуна гостовати у Народном позоришту у Београду, а 27. и 28. јуна у Опери и театру Мадленианум.

На Великој сцени националног театра, руски уметници представиће се музичком драмом Рихарда Штрауса „Електра“, према либрету Хуга фон Хофманстала, под диригентском управом Максима Ваљкова и у режији народног уметника Русије Јурија Александрова.

Има ли опера без љубавне лирике? Чак ако љубавна линија није главни покретач сижеа, тешко је замислити да је уопште нема. Шта у том случају треба да дирне срца слушалаца?

Потпуно неочекиван одговор на то питање дао је Рихард Штраус у опери „Електра“. Та опера је била почетак његове сарадње са драматургом Хугом фон Хофмансталом – обојицу их је привукао сиже Софоклове трагедије „Електра“.

У основи познатог мита је прича о Електриној освети оче-

вим убицама – мајци Клитемнестри и њеном љубавнику Егисту. Међутим, код Софокла доминира узвишени патос, својствен античкој трагедији, док је Штрауса и Хофманстала, представнике почетка двадесетог века, заинтересовало нешто друго – приказ тамних страна људске психе. Уместо уобичајене представе савршене и узвишене Хеладe – приказана је веома узнемирујућа прича о болу и мржњи.

Стара Грчка је у „Електри“ неочекивано представљена као страсна, импулсивна и демонска. Ту нема места за љубавну лирику, за хорске сцене и бројни ансамбл, већ је композитор сву пажњу усмерио на веома захтевне соло партије, до крајњих граница откривајући конфликт главних јунака. „Електра“ је трагедија о крају древне цивилизације, али захваљујући Штраусовом смелом и новаторском музичком језику, опера је постала привлачна и жива музичка драма, типичан пример експресионизма.

Редитељ Јуриј Александров, који је осмислио веома снажан сценски приказ те опере, каже да је било врло интересно трагати за адекватним простором и средином у каквој су живели

легендарни ликови.

„Време када је опера написана било је спој класицизма и нових идеја: арт-нуво и конструктивизма. У нашој представи класицизам умире и остаје само скелет – конструкција која попут кавеза ограничава животну средину јунака“, открива господин Александров, иначе оснивач и

стални уметнички руководилац овог театра.

У оквиру мини турнеје по Србији, Опера Санкт Петербурга одржаће концерт 27. јуна у Мадлениануму, а дан касније, на истој сцени, извешће оперу „Есмералда“.

Овај угледни руски театар гостовао је јесенас с великим

успехом у Београду - 13. и 14. новембра у Народном позоришту у Београду извели су оперу Бенцамина Бритна „Насиље над Лукрецијом“, а 15. и 16. новембра у Опери и театру Мадленианум „Отмицу из сараја“ Волфганга Амадеуса Моцарта.

■ Р.П.Н. ■

ГОСТОВАЊА ДОМАЋИХ И ИНОСТРАНИХ ДРАМСКИХ ТЕАТАРА У НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ ТОКОМ МАЈА И ЈУНА

Шест представа различитих жанрова

Крајем маја и током јуна Народно позориште у Београду угостиће на својим сценама више домаћих и иностраних представа врхунског квалитета, рађених по изузетној прозној и драмској литератури најзначајнијих светских и српских писаца, у поставкама редитеља аутентичних уметничких рукописа и са изванредним глумачким достигнућима.

Прво гостовање најављено је за

сутра увече (30. мај) на Великој сцени - Новосадско позориште / Ујвидеки Сзинхаз из Новог Сада извешће представу „Мефисто“ Клауса Мана у режији Бориса Лијешевића који је главну улогу – лик глумца Хендрика Хифгена поверио Арану Балажу.

Дан касније, такође на Великој сцени, београдска публика биће у прилици да погледа драму „Деобе“ по роману Добрице Ћосића у драматизацији Спасоја Миловановића и режији Јута Радивојевића. Пред-

става је рађена у копродукцији Српског народног позоришта, Народног позоришта Ниш и Народног позоришта из Приштине са седиштем у Грачаници. У подели су Небојша Савић, Соња Дамјановић, Милош Цветковић, Вукашин Ранђеловић, Милан Ковачевић, Григорије Јакишић, Игор Дамњановић, Страхиња Бојовић, Дејан Цицмиловић...

Сезону јунских гостовања, у понедељак 14. 6. на сцени „Двориште Радионица“ отвориће Народно позориште Суботица са

комедијом „Кус петлић“, по тексту Александра Поповића и у режији Милана Нешковића. Улоге тумаче Миња Пековић, Димитрије Динић, Срђан Секулић, Игор Грекса, Сања Моравчић и Милош Лазић.

После наступа на Стеријином позорју, Хрватско народно казалиште „Ивана племенитог Зајца“ из Ријеке, гостоваће 20. јуна на Великој сцени са чувеном Нушићевом комедијом „Госпођа министарка“ у адаптацији и инсценацији редитељке Народног позоришта у Београду

Татјане Мандић Ригонат. Насловну улогу тумачи Оливера Баљак, а у ансамблу су и Александар Цвјетковић, Јасмин Мекић, Ивна Брук, Јелена Лопатић, Анастасија Балаж, Деан Кривачић, Еди Ђелић, Александра Стојаковић Олењук, Никола Недић, Биљана Ловре...

Пет дана касније, 25. јуна, угостићемо и Народно позориште Републике Српске из Бања Луке које ће одиграти драму „Дервиш и смрт“, по роману Меше Селимовића, у драматизацији и режији Дејана Пројковског који је улогу Ахмеда Нурудина поверио Златану Видовићу. У подели су и Раде Костић, Жељко Еркић, Душко Мазалица, Ања Илић, Љубиша Савановић, Данило Керкез, Драгослав Медојевић, Бошко Ђурђевић, Рок Радиша, Огњен Копуз...

Гостовања у овој сезони биће закључена 27. јуна када ће на Сцени „Раша Плаовић“ бити изведена представа „Цвеће за Торгера“, по тексту Роберта Карерија и у режији Јадранке Анђелић, коју је „Один театар“ из Данске радио у сарадњи са „Дах“ театром.

■ Р.П.Н. ■

СЕЗОНА 2020/21.

ВЕЛИКА СЦЕНА

ЈУН 2021.
СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

УТО. 01.	ДОДЕЛА НАГРАДЕ „ЗЛАТНИ БЕОЧУГ“ у организацији Културно просветне заједнице Србије	од 12.00 до 14.00
СРЕ. 02.	МИКЕЛАНЂЕЛО балет у кореографији Марија Радачовског	од 20.00 до 22.00
СРЕ. 02.	НЕЧИСТА КРВ драма Борисава Станковића / Маје Тодоровић	од 20.00 до 22.00
ЧЕТ. 03.	ПРОГРАМ - МЛАДИ КОРЕОГРАФИ МАМАЦ , кореограф Сања Нинковић	од 20.00 до 22.00
СУБ. 05.	„ЧАРОВНИ НАПИТАК“ сцене из опера у извођењу ансамбла Опере Народног позоришта	од 20.00 до 22.00
НЕД. 06.	КАЛИГУЛА драма Албера Камуја	од 20.00 до 22.00
ПОН. 07.	ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића	од 20.00 до 22.00
СРЕ. 09.	БЕЛА КАФА комедија Александра Поповића	од 20.00 до 22.00
СУБ. 12.	МИКЕЛАНЂЕЛО балет у кореографији Марија Радачовског	од 20.00 до 22.00
СРЕ. 16.	„ОПЕРА - ВЕЧНА МУЗИКА“ сцене из опера у извођењу ансамбла Опере Народног позоришта	од 20.00 до 22.00
ЧЕТ. 17.	ЦАРСТВО МРАКА драма Лава Николајевића Толстоја	од 20.00 до 22.00
НЕД. 20.	ГОСТУЈЕ ХРВАТСКО НАРОДНО КАЗАЛИШТЕ ИВАНА ПЛ. ЗАЈЦА РИЈЕКА ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића	од 20.00 до 22.00
УТО. 22.	ЕВГЕНИЈЕ ОЊЕГИН балет П. И. Чајковског	од 20.00 до 22.00
СРЕ. 23.	ОРФЕЈ И ЕУРИДИКА / ПРЕМИЈЕРА опера Кристофера В. Глука гост диригент Диан Чобанов (Бугарска)	од 20.00 до 22.00
ПЕТ. 25.	ГОСТУЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ДЕРВИШ И СМРТ , по роману Меше Селимовића	од 20.00 до 22.00
СУБ. 26.	ГОСТУЈЕ КАМЕРНА ОПЕРА ИЗ САНКТ ПЕТЕРБУРГА ЕЛЕКТРА , опера Рихарда Штрауса	од 20.00 до 22.00
НЕД. 27.	ОРФЕЈ И ЕУРИДИКА опера Кристофера В. Глука гост диригент Диан Чобанов (Бугарска)	од 20.00 до 22.00
УТО. 29.	БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића	од 20.00 до 22.00
СРЕ. 30.	„МЛАДИ У ОПЕРИ“ сцене из опера у извођењу полазника Оперског студија „Борислав Поповић“	од 20.00 до 22.00
ПЕТ. 02.	ГАЛА КОНЦЕРТ АНСАМБЛА ОПЕРЕ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА	од 20.00 до 22.00

ТРГ РЕПУБЛИКЕ

У ЧАСТ СВЕТСКОГ ДАНА МУЗИКЕ од 21.00
21.06. „САН“, концерт камерног састава оркестра Опере Народног позоришта и тенора Дејана Максимовића
 (у случају неповољних временских прилика, концерт ће се одржати на Сцени „Раша Плаовић“)

25.06. ОПЕРА, БАЛЕТ, МОДА од 21.00
„БЕОГРАД С ЉУБАВЉУ РЕНАТУ БАЛЕСТРИ“

СЦЕНА „ДВОРИШТЕ РАДИОНИЦА“
 Гундулићев венац 50

ПОН. 14.	ГОСТУЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ NARODNO KAZALIŠTE NÉPSZÍNHÁZ SUBOTICA КУС ПЕТЛИЋ , драма Александра Поповића	од 20.30 до 22.00
--------------------	---	----------------------

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У ПОЗОРИШТИМА СРБИЈЕ**ПОЧЕТАК ВИДОВДАНСКИХ СВЕЧАНОСТИ**

06.06. БАСТИЈЕН И БАСТИЈЕНА, опера В. А. Моцарта - Дом културе Грачаница
17.06. ПРОГРАМ - МЛАДИ КОРЕОГРАФИ
МАМАЦ, кореограф Сања Нинковић - Књажевско-српски театар, Крагујевац

04.06. НЕЧИСТА КРВ, драма Борисава Станковића/Маје Тодоровић - Српско народно позориште, Нови Сад
10.06. ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ, комедија Оскара Вајлда - Фестивал „Позоришни маратон“, Народно позориште, Сомбор
20.06. ИЛУЗИЈЕ, комедија Пјера Корнеја - Новосадско позориште/Ujvideki Színház, Нови Сад
04.07. НОЋНИ ПИСАЦ, текст Јан Фабр, режија Јан Фабр, у сарадњи са Културним центром Београда, Народним музејем у Београду и компанијом Траблејн, Белгија - Фестивал „Монодраме и пантомиме“, Земун
05.07. БАЛКАНСКИ ШПИЈУН, драма Душана Ковачевића - XXIII Театар фест „Петар Кочић“, Народно позориште у Бања Луци

СРЕ. 02.	ПОДРШКА МЛАДИМА ГОСТУЈЕ АКАДЕМИЈА УМЕТНОСТИ АПСУРД, ЗЕНЕКА, МУШМУЛЕ, КОРЂАЧЕ И ДОГАЂАЈИ , испитна представа студената III године глуме	од 20.30 до 22.30
ПЕТ. 04.	ГОСТУЈЕ АКАДЕМИЈА УМЈЕТНОСТИ ИЗ БАЊА ЛУКЕ ПЕЛИКАН , А. Стриндберг	од 20.30 до 22.30
СУБ. 05.	ОРЛАНДО I по роману Вирџиније Вулф, у драматизацији Тање Шљивар, уз сарадњу Горана Ферчеца	од 20.30 до 22.30
ПОН. 07.	ГОСТУЈЕ ФАКУЛТЕТ ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ ОНАЈ КОЈИ ГОВОРИ ДА И ОНАЈ КОЈИ ГОВОРИ НЕ , режија Никола Бундало, испитна представа студената III године позоришне режије	од 20.30 до 22.30
УТО. 08.	ГОСТУЈЕ ФАКУЛТЕТ ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ LUX IN TENEBRIS , режија Ђорђе Нешовић, испитна представа студената III године позоришне режије	од 20.30 до 22.30
СРЕ. 09.	ГОСТУЈЕ ФАКУЛТЕТ УМЕТНОСТИ УНИВЕРЗИТЕТА У ПРИШТИНИ ПРОСЈАЧКА ОПЕРА , В. Хавела, дипломска представа студената IV године глуме	од 20.30 до 22.30
ЧЕТ. 10.	ДАН УМЕТНИЧКЕ СРЕДЊЕ ШКОЛЕ „ARTIME- DIA“ ПИЏАМА ЗА ШЕСТОРО , М. Камелоти	од 20.30 до 22.30
ПЕТ. 11.	ОРЛАНДО II по роману Вирџиније Вулф, у драматизацији Тање Шљивар, уз сарадњу Горана Ферчеца	од 20.30 до 22.30
СУБ. 12.	ГОСТУЈЕ АКАДЕМИЈА УМЕТНОСТИ РЕВИЗОР , Н.В. Гогољ, дипломска представа студената IV године глуме	од 20.30 до 22.30
НЕД. 13.	ГОСТУЈЕ ФАКУЛТЕТ САВРЕМЕНИХ УМЕТНОСТИ / НАРКО БАЗА НА СЕЛУ , група аутора, завршна мастер представа студената глуме	од 20.30 до 22.30
ПОН. 14.	ГОСТУЈЕ КУЛТУРНИ ЦЕНТАР ИСТОЧНО САРАЈЕВО „СЕДМИ ДАН“ по тексту Горана Врачара, у организацији Представништва Републике Српске у Београду	од 20.30 до 22.30
СРЕ. 16.	ГОСТУЈЕ ФАКУЛТЕТ ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ DANSEN , режија Ива Олујић, испитна представа студената III године позоришне режије	од 20.30 до 22.30
ПЕТ. 18.	ИЛУЗИЈЕ (ИЛУЗИЈАЕ) комедија Пјера Корнеја	од 20.30 до 22.30
СУБ. 19.	НОЋНИ ПИСАЦ текст Јан Фабр, режија Јан Фабр, у сарадњи са Културним центром Београда, Народним музејем у Београду и компанијом Траблејн, Белгија	од 20.30 до 22.30
УТО. 22.	У СЛАВУ ИВЕ АНДРИЋА „ПОЕТСКИ КАБАРЕ - ИВО АНДРИЋ“	од 20.30 до 22.30
СРЕ. 23.	МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Емануела Шмита	од 20.30 до 22.30
ЧЕТ. 24.	ИЛУЗИЈЕ (ИЛУЗИЈАЕ) комедија Пјера Корнеја	од 20.30 до 22.30
ПЕТ. 25.	ИЛУЗИЈЕ (ИЛУЗИЈАЕ) комедија Пјера Корнеја	од 20.30 до 22.30
НЕД. 27.	ГОСТУЈЕ ОДИН ТЕАТАР ЦВЕЋЕ ЗА ТОРГЕРА , Народно позориште се придружује прослави 30 година постојања ДАХ ТЕАТРА	од 20.30 до 22.30
ПОН. 28.	ГОСТУЈЕ ФАКУЛТЕТ ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ БАДЕНСКИ КОМАД О ПОУЧНОСТИ , режија Андреја Каргачин, испитна представа студената III године позоришне режије	од 20.30 до 22.30
УТО. 29.	ГОСТУЈЕ ФАКУЛТЕТ САВРЕМЕНИХ УМЕТНОСТИ РИБАРСКЕ СВАЂЕ , К. Голдони, завршна представа студената II године глуме	од 20.30 до 22.30
СРЕ. 30.	ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда	од 20.30 до 22.30

www.narodnopoziroiste.rs

Народно позориште у Београду | За издавача Ивана Вујић, управница | Главни уредник Позоришних новина Микојан Безбрадица | Графички уредници: Јован Тарбук, Јелена Ратковић | Редакција: Бранкица Кнежевић, Сања Милосављевић, Гордана Драгићевић | Сарадници: Вања Косанић, Марија Кнежевић | Фотограф Жељко Јовановић; коришћене фотографије из фонда Народног позоришта, МПУС, личних архива | Припрема и дизајн: Издавачка делатност Народног позоришта у Београду | Народно позориште у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180